

MOLNÁR ZSOLT

Thriller

Az első cseppekre senki se figyelt fel.

Még kora reggel volt. A járókelők szemét minduntalan összerántotta makacs álmoságuk. Életjelet vártak magukról. Reggelire elfogyasztották saját hallgatásukat, és most energiájukat tartalékolják a minél könnyebb emésztésre. A tegnap esti program törlődött belőlük. Nem csoda: mindig ugyanazokon a dolgokon elaludni – hát ahhoz meggyőző teljesítmény kell. Álom-valóság (igazságról ne beszéljünk) határvonalán egyensúlyozni olykor szemernyi sem könnyű feladat. Végigmenni maguk egyszemélyes, napi hídján komoly összpontosítást igénybe vevő, nehéz rutin. Kicifrázni a tényeket, melyek közös fedőneve: unalom, hamvába holt próbálkozás. Csak túl kell élni ezt az ébrenlét-imitálást, a többit papírlabdává összegyűrni, és egy véletlennek egyáltalán se nevezhető hátradobással a tátongó szemetesben landoltatni. Telitalálat. Bingó.

Senki sem figyelt fel az első cseppekre.

A közelben se járt soha légkalapács. Nem volt mitől roncsolódnia az aszfaltszövetnek. Bár a félkómás állapotú teremtmények közlekedése megterhelő, néha idegborzoló egzisztenciális megnyilvánulási forma, az mégse meríti ki a feltűnően szokatlan, már-már a paranormális fogalomtárán túlmutató, fikciószerű jelenséget. Ebből adódóan megállapítható, hogy a hatóságok számára eddig ismeretlen forrásból eredő szálon (vagy szálakon) futó ügy megoldásának kényszere már eleve kizárja a tapogatózó, késleltetett előrehaladást. A gyorsreagálású egységek még időben való helyszínre érkezésükkel lokalizálták, majd lezárták a területet. Ugyan konkrét bizonyítékok nincsenek arra vonatkozóan, milyen körülmények összejátszása eredményezte a titokzatos foltok feltűnését a teljes mértékben körülhatárolt és beazonosított helyen, a széles körű nyomozás lefolytatásának megkezdése szempontjából lényeges információgyűjtés túlzott halasztása tovább fokozná az ügy felgöngyölítésének mihamarabb történő befejezettségére utaló konstatálást.

A kisebb tócsák is még sokakat hidegen hagytak.

*A centrális körök kifelé szorítják a felforrósodó partokat.
A lemezek egymás alá nyomódásának periodikus*

ismétlődése elősegíti a pont alakú képződmények nagyságbeli kiterjedését. Természetes akadályuk nincs. Ezért a medrek szép fokozatosan tágulásba fognak saját életterük szabadabbá tételének érdekében. Amikor a térfogatuk eléri a teljes szimbiózis megvalósulásához szükséges méretet, belekezdenek látszólag rendezetlen táncukba, és a néhol fodrozódó, másutt magasabb hullámokban is felcsapó, nem egészen folyékony állaguk miatt a mélyben található (vagy valószínűsíthető) élőlények kiléte még inkább bizonytalanná válik. Léghőmérsékletük azonban különös, a környező makrovilágtól eltérő, oxigénkoncentrációja egészen csekély, javarészt extrém sűrűségű mérgező gázok alkotják. Feltérképezésük ugyancsak várat magára. Hőmérsékletük azt mutatja, hogy kicsi a különbség a minimumok és maximumok között. Csapadéokban rendkívül szegény időjárásuk feltételezi a szárazsághoz akklimatizálódott lények eshetőségét. Flórájuk és faunájuk az évszakok váltakozásával eltérő lehet, ám nincs semmilyen lista a fajok számáról és sokféleségéről.

Kialakulásuk időpontja előrevetíti, meddig tudnak életképesek maradni. Meghatározott bolygók együttállása befolyásolja, hogyan viszonyulnak enigmatikus misztikusságukhoz. Térbeli elhelyezkedésüktől és tájolásuktól függ, mennyire áramlik bennük az energia, vagy milyen rezgésszint vesz részt spirituális értelmű kiteljesedésükben. Aki beléjük pillant is, azt elfogja a mágikus szédület delíre. Nem is érti e csodás hipnózis varázsának a mibenlétét, csak engedi magát vitetni kitaruló dimenziók kapui felé. Azokon belépve ősi világok egyszerűségének a kibontakozása jelenik meg a harmadik szem aktiválásakor. De ezek a létformák csak a kiválasztottaknak nyújtanak tökéletes betekintést. Azoknak, akik kellőképpen tudják feldolgozni a kódolt jelentéseket és a jóra fogják felhasználni a megszerzett végtelen mennyiségű tudást. És alulról folyamatos az elmét a felismerés útján kalauzoló ezotéria kincseinek felszínre törése. De színről színre való meglátásukhoz és kielemezésükhöz bizonyos szintű paradigmaváltoztatás megtapasztalása elengedhetetlen.

A nap folyamán biztonsági ruhába beöltözött tudósok sokasága lepte el a feltárást váró, nem mindennapi lelőhelyet. A mobillaboratórium felállítását követően következhetett a tudományos munka szempontjából nélkülözhetetlen és az erre a célra alkalmas felszerelések kiszállítása, illetve üzembe helyezése. A szakemberek egyelőre értetlenül

állnak a tudományos kontextus megvilágításában is szenzációsnak mondható leletegyüttes előtt. Földtörténeti szemszögből vizsgálva és a szénizotópos kormeghatározás relatíve pontos kimutatására hagyatkozva kimutatható, hogy az itt talált és megmagyarázhatatlan hisztorico-fizico-bio-kémiai valamik (nevezzük korpuszoknak) megjelenése többek véleménye szerint az emberiség toprongyossága, romlottsága, elfajzottsága, elgerinctelenedése váltakozó sebességű, hol lassabb, hol gyorsabb térhódításának tudható be. Mindenesetre a további alaposabb kutatások végett a mintavételezés indokolt, sőt mi több, elkerülhetetlennek látszik.

Még sincs biztos megfejtés. Mert így csak egy kollektív tükör mosódhat össze. A felismerhetetlenség anarchiája kitakar, hogy a tobzódó arctalanságba üvöltse az iszonyodás pusztá kéretlenségét. A védtelenek nyugalma elvakarva mindenütt a becsapott testeken. Mintha fordított lenne a feltámadás. A személyragok kivonultak a közöny ellaptalanodó szótárából, melynek példányait ezentúl a léhaság legfelsőbb polcán lehet megfigyelni. A lélek karmokat növeszt, hogy szétkaparja a szabadság hazug köteleit. Az élet és a világ belezuhan egymásba, és felkoncolja az árvaság barbarizmusa. A csillagok hátulról magukba döfik halhatatlanságuk gyilkos fegyverét, fényt spriccelve a maradék tájra. A vészkijárat szemberohan saját menekülésével, ami kiszakította a teret önnön ürességéből. Nem készül más, csak az idő romjai közt bujdosó lélegzetvétel alábukása az örület kicsipkézett fagy-tárnáiba, ahonnan a holt vérplazma szorgalomittas csilléi kíméletlenül hordják a jóság kiszipolyozott tetemeit, melyek oldalán félreérthetetlen gúnnnyal irtóztatóan hatalmas betűkkel fel van írva: SENKI VÉRE

NÉVJEGY

MOLNÁR ZSOLT (1983) költő, Nagyváradon született, jelenleg is ott él. Születése óta mozgássérült. Tanulmányait magánúton végezte. 2004 óta ír verseket, először tollba mondva, 2011 óta orrával gépelve. Rendszeresen publikál mind az online, mind a nyomtatott sajtóban, rendszeres résztvevője az Élő Várad Mozgalom projektjeinek. Kötetei: Verseim (2005), Kapaszzkodom (2009), De te itt maradsz (2011), Kódolt remény (2016, Holnap Kulturális Egyesület).